

[Tommy Dinesen]

blevet ministre. Det er vel ikke derfor, man har taget en anden holdning – det håber jeg da ikke – men det kan man måske få at vide herfra.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 9 (SF) stemte for, 100 (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs og lov om en værdipapircentral.

Af industriministeren (Trøjborg).

(Fremsat 17/3 93. Første behandling 24/3 93. Betænkning 17/6 93).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

For ikke så forfærdelig lang tid siden vedtog et flertal i Folketinget – ganske vist ikke med Fremskridtspartiet, men alligevel et flertal – at man i Danmark skulle indføre forbud mod in-

siderhandel. Vi havde mange gode argumenter for, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre, ligesom erfaringerne i udlandet viser, at det ikke kan lade sig gøre, men ikke desto mindre valgte Folketinget at vedtage, at såkaldt insiderhandel skulle være forbudt i Danmark.

Nu foreligger der et lovforslag fra industriministeren, hvorefter man vil tillade, at realkreditinstitutter skal til direkte at kunne handle på fondsbørsen. Umiddelbart kan man sige: Jamen hvorfor skal realkreditinstitutter ikke have den adgang? Problemet er, at et realkreditinstitut skal varetage to modstridende interesser. Der er i den ene ende nogle låntagere, der jo har en indlysende interesse i at kunne låne så billigt som overhovedet muligt, til så lav en rente som muligt osv.

I den anden ende af realkreditinstituttet sidder nogle obligationsejere. Deres interesse er at få obligationerne forrentet så godt som muligt og få så høje kurser som muligt, når de afhænder obligationerne.

Nu forventer man, at der skal sidde en øverste direktør for et realkreditinstitut og varetage begge disse interesser, når realkreditinstitutterne skal kunne gå på fondsbørsen og handle. Det kan godt være, at der ikke i loven om insiderhandel er forbud mod, at der sker insiderhandel mellem højre og venstre hjernehalvdel, men det er jo det, der kommer til at ske, når den samme person skal være leder af to hinanden modstridende interesser i samme virksomhed.

Derfor har vi stillet 4 ændringsforslag, der går ud på, at realkreditinstitutter – også lidt set i bakspejlet, hvordan de har forvaltet deres pund i de senere år – ikke skal have direkte adgang til at handle på fondsbørsen. Dermed være ikke sagt, at realkreditinstitutterne ikke kan handle på fondsbørsen. De kan – som de i øvrigt allerede kan gøre i dag – etablere et selvstændigt selskab, der har til formål at forestå handel på fondsbørsen. Så har man et selvstændigt selskab med et selvstændigt regnskab med en selvstændig ledelse, der skal stå til ansvar for de handler, de gennemfører. Dermed har vi det traditionelle realkreditinstitut ved siden af og måske som moderselskab, men ikke desto mindre ved siden af, således at låntagere og obligationsejere fortsat kan have fuld tillid til, at de handler, der bliver gennemført på børsen, også bliver gennemført på en sådan måde,